سخن مدیر مسئول

بسم الله الرحمن الرحیم

۱. در میان نعمتهای بی شمارِ الهی ـ که ما توانِ شمارش آنها را نداریم ﴿**و إن تعدّوا نعمة الله لاتحصوها**﴾ (النحل (۱۶) / ۱۸) ـ خداوند مهرگستر، تنها به یک نعمت والا بر آدمیان منّت نهاد: بعثت خاتم رسولان ﷺ بر مردمان، تا آیات الهی را بر آنان تلاوت کند، جانهای آنها را پاکیزه سازد وکتاب و حکمت به آنان بیاموزد. (آل عمران (۳) / ۱۶۴) به تعبیر دیگر، انسان به‌سبب این نعمت بی‌مانند، راهِ بهره‌وریِ درست از دیگر نعمتهای مادّی و معنوی ـ مانند آب و نان و دوستی و دشمنی و احساسهای گوناگون ـ را فرامی‌گیرد و بدون نعمت هدایت، تمام آن نعمتهای دیگر، در مسیر انحراف ـ و دست کم در ورطهٔ بی حاصلی ـ می افتد.

۲. عالم عامل ربّانی جناب سیّد رضیّ‌الدین علیّ ابن‌طاووس در کتاب *اقبال الاعمال*، درگفتاری ژرف وکوتاه در مورد بعثت خاتم ا لانبیاء ﷺ می‌نویسد:

> *رحمتی بر بندگان گسترده شد و بشارتی به سعادت دنیا و آخرت به مردم رسید، با اذنی که خداوندِ مهرگستر به سیّد المرسلین داد تا رسالتی را که از جانب ربّ العالمین دارد، به تمام مردمان اظهار کند. سعادت به اشراق این خورشید، به اندازه‌ای است که دلهای مرده با نبوّت حضرتش جان گرفت و راههای هدایتی که پیش پای مردمان روشن شد، زبان و قلم، از بیان ارزش آن ناتوان‌اند؛ چراکه عظمت این مقام در اندیشه‌ها نگنجد و در ذهنها جای نگیرد.*

۳. جناب سیّد ابن‌طاووس، در بیان علّت سخن خود می‌نویسد:

[Downloaded from mail.safinahmagazine.ir on 2026-11-20]

[DOR: 20.1001.1.17350689.1389.8.29.2.8]

مردم در آن زمان، در گمراهی خود سرگردان بودند: یهود در قید ضلالت خود در مخالفت با حضرت موسی علیه‌السلام می‌زیستند و نصاری در بند سخنان زشت خود دربارهٔ حضرت عیسی علیه‌السلام. مشرکان جزیرة العرب نیز رهرو راه چارپایان بودند و بدور از خرد به بت‌پرستی می‌گذراندند. دیدگان باطن را نمی‌دید، گوشها سخنِ درون را نمی‌شنید، دلها بینایی نداشت. در این میان، گوهری بی‌مانند به نام محمّد صلی‌الله‌علیه‌وآله برانگیخته شد تا به دلهای سرگردان راه نماید و روانهای راه گم‌کرده را به سرمنزل انسانیّت برساند. بدین روی، همواره باید در بزرگداشت این رویداد بزرگ آسمانی ـ که در زمین تیره رخ نمود ـ با قلم و بیان و قبول و دعوت به آن بکوشیم. (**اقبال الاعمال**، ذیل اعمال روز ۲۷ رجب)

۴. به بیان ابن‌طاووس، باید نکاتی افزود: هرچه نعمت والاتر، ضرورت شکر آن بالاتر و عقوبت کفران آن بیشتر است. نعمت، به ناسپاسی، نقمت می شود و کفران، کیفر در پی دارد. کلام راهگشا و کلیدی جوادالائمّة علیه‌السلام، بس هشداردهنده است: «**نعمة لاتُشکر کسیّئة لاتُغفر**» *(نعمتی که شکر آن ادا نشود، مانند گناهی است که بخشوده نشود)*. (**بحار الانوار**، ج ۷۸، ص ۳۶۵). عظمتِ گناهِ نابخشودنیِ ناسپاسیِ نعمتِ والای نبوّت، به اندازهٔ عظمت نعمت نبوّت، سنگین و بزرگ است.

۵. تاریخ گذشته برای عبرت گرفتن است وگرنه، از نقل و بازگویی رویدادهای گذشته چه سود؟ کتاب سترگ الهی بارها کیفر کافران را بازگفته است؛ از جمله در سورهٔ شعراء. همچنین نسبت به یاری نکردن (خذلان) پیامبران توسّط مردم هشدار داده است. این هشدارها برای عبرت گرفتن آیندگان است؛ از آن روی که زلال کلام الهی همواره جریان دارد، همانگونه که خورشید و ماه همواره تابان است و نور می افشاند؛ یعنی که از این شجرهٔ طیّبه، هر لحظه باید میوهٔ تازه برگرفت.

۶. اهداف بعثت زمانی تحقّق می‌یابد که مردم ـ به ویژه مدّعیان پیروی آیین الهی ـ به یاری دین بشتابند؛ چراکه خدای تعالی با وجود قدرت قاهرهٔ خود، بنای

[Downloaded from mail.safinahmagazine.ir on 2026-11-20]
[DOR: 20.1001.1.17350689.1389.8.29.2.8]

مداخله در ارادهٔ مردم را نداشته، منشورهایی همچون ﴿**لا إكراه في الدين**﴾ (بقره (۲) / ۲۵۶) را به جهانیان اعلام داشته است. از سوی دیگر، لوای ﴿**من ذا الذي يقرض الله قرضاً حسناً**﴾ (بقره (۲) / ۲۴۵) را برافراشته و پیامبرش حضرت عیسی مسیح، فریاد ﴿**مَن أنصاري إلى الله**﴾ (آل عمران (۳) / ۵۲) را برمی‌آورد. این همه، تذکّری است به همگان، تا وظیفهٔ عقلی خود را یاد آورند و از آن روی برنتابند، وگرنه پیامدهایی هولناک در انتظار آنان خواهد بود.

۷. بیش از یکصد سال پیش، در سال ۱۳۳۰ هجری قمری، ارتش روسِ آن روز، با تجاوز به حریم خراسان، به خود اجازهٔ جسارت به حریم حرم رضوی صلوات الله علیه داد. مرحوم آیت‌الله سیّد حسن صدر کاظمی در ضمن اجازهٔ روایتی به شیخ آقابزرگ تهرانی ـ که در همان روزها صادر شده ـ به این فاجعهٔ بزرگ اشاره می‌کند و می‌نویسد:

> *آنچه دلها را مجروح و جگر را پاره می‌کند، آن است که مسلمانان دست از یاری همدیگر برداشته و نسبت به یاری حرم شریف مستی پیشه کرده‌اند؛ به دلیل اهداف شخصی و بهانه‌های شیطانی، که آنها را از حمیت دینی و نوامیس اسلامی بازداشته است؛ زیرا آنان [طبق کلام امام حسین علیه السلام] بندهٔ دنیایند و دین فقط کلامی است لرزان بر زبانهاشان. از آن دم می‌زنند تا وقتی که زندگیهایشان بدان بچرخد. امّا زمانی که در آزمونی دشوار آزموده شوند، دینداران اندک می‌شوند.* (مقدّمهٔ اجازه روایتی سیّد حسین صدر به شیخ آقابزرگ تهرانی، نشریّهٔ **کتاب شیعه**، شمارهٔ ۱، ص ۴۱۱)

۸. هجده سال پس از آن ـ در سال ۱۳۴۸ قمری ـ آیت‌الله شیخ محمّد جواد بلاغی ـ عالم مجاهد حریم عقاید در برابر انواع فرقه‌ها و اندیشه‌ها ـ از نجف اشرف، نامه‌ای به سیّد نجم الحسن هندی می‌نویسد. این دردنامه ـ که تاکنون متن آن منتشر نشده ـ گزارشی است از تلاشهای بلاغی در جهت پاسخگویی به انحراف قادیانی‌گری که در آن زمان، ضلالتی نو پدید بوده است. مرحوم بلاغی ضمن آن

[Downloaded from mail.safinahmagazine.ir on 2026-11-20]
[DOR: 20.1001.1.17350689.1389.8.29.2.8]

نامه می‌نویسد:

کتابی مختصر در ردّ قادیانیّه نگاشتم. سالها گذشت، ولی امکان نشر آن را نیافتم، با آنکه برای این کار، درهای مختلفی را کوبیدم. می‌بینم که قادیانیها برای ترویج ضلالت خود، اموال فراوانی هزینه می‌کنند، ولی مسلمانان برای دفاع از حقّ خود، ایثار نمی‌کنند؛ گرچه ثروتمندانی نیز دارند. من اگر چیزی برای فروش داشتم تا کتاب خود را به چاپ برسانم، چنین می‌کردم؛ چنان که در مورد کتابهای دیگر خود چنین کردم. اکنون این کتاب را با اندکی بازنگری به حضور شما می‌فرستم تا به چاپ برسانید... در اثنای نوشتن همین نامه، بسته‌ای از سوریه توسّط پست به دستم رسید، شامل تعدادی از کتابهای قادیانیهای سوریه که در لوای ردّ مسیحیان، تبلیغ مرام قادیانیّه را در بردارد...

۹. اینک، ماییم و این همه امکانات و این همه ضرورت در دنیای پیچیدهٔ ارتباطات و اطّلاعات، که بهترین فرصت را برای نشر پیام الهی دین، در اختیار ما نهاده است؛ فرصتی که هرگز در اختیار گذشتگان نبوده است.

کجاست گوشی که پیام وجدان و انصاف را از سر سرای تاریخ بشنود؟ آن روز، پیشتازان دین با کمترین امکانات، بیشترین توان خود را ـ بلکه فوق طاقت خود ـ به کار گرفتند تا گرفتار قصور و تقصیر نشوند. امروز ما با این همه توانِ مالی و اعتباری و تبلیغی و این همه پشتوانهٔ انتشاراتی و علمی چه می‌کنیم؟

۱۰. هشدار درشت‌ناک خداوندِ قهّار منتقم را باید همواره درگوش داشته باشیم: ﴿**وَ إِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبدِلْ قَوْماً غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَايَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ**﴾. (محمّد صلی الله علیه و آله (۴۷) / ۳۸)

و کلام مهمّ جناب علی‌بن ابراهیم قمّی ذیل آن:

و إن تتوّلوا عن ولاية أميرالمؤمنين علیه السلام يستبدل قوماً غيركم، قال: يدخلهم في هذا الأمر، ثم لايكونوا أمثالكم في معاداتكم و خلافكم و ظلمكم لآل محمّد صلی الله علیه و آله.

[Downloaded from mail.safinahmagazine.ir on 2026-11-20]
[DOR: 20.1001.1.17350689.1389.8.29.2.8]

۱۱. در دعایی که از آستان مقدّس ثامن الائـمّة ـ صـلوات الله عـلیه ـ در بـاب حضرت ولی عصر ـ ارواحنا فداه ـ صادر شده، ضـمن طـلب تـوفیق از خـداونـد سبحانه برای یاریِ حضرتش جمله‌ای می‌خوانیم که درون‌مایهٔ آن پیوندی با آیهٔ یاد شده دارد:

و أعذنا من السأمة و الكسل و الفترة، و اجعلنا ممّن تنصر به لدينك و تعزّ به نصر وليّك، و لاتستبدل بنا غيرنا؛ فإنّ استبدالك بنا غيرنا عليك يسير، و هو علينا كثير.

[Downloaded from mail.safinahmagazine.ir on 2026-11-20]

[DOR: 20.1001.1.17350689.1389.8.29.2.8]